

Sygn. akt VII U 1720/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lucyna Łaciak

Protokolant: Maciej Ćwikowski

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2013 r. w Warszawie

sprawy E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 5 października 2012 r. znak: ENM/15/(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1720/12

UZASADNIENIE

E. S. w dniu 22 października 2012 roku złożyła za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odwołanie od decyzji z dnia 5 października 2012 roku dotyczącej wysokości emerytury. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni stwierdziła, że zastosowanie w zaskarżonej decyzji art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a nie art. 53 jest dla niej bardzo krzywdzące. Podkreśliła również, że już w 2007 roku, z dniem ukończenia 55 lat, mogła przejść na emeryturę, a tym samym nabyła uprawnienia do emerytury wyliczanej według starych zasad (k.2-3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy powołał się w uzasadnieniu na przepis art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wskazał również, iż odwołująca w kwietniu 2012 roku osiągnęła wiek uprawniający do przyznania emerytury i w sierpniu 2012 roku po raz pierwszy złożyła wniosek o przyznanie prawa do świadczenia. W ocenie organu rentowego, mając na uwadze przepis art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS prawidłowo ustalił on wysokość emerytury ubezpieczonej (k.4-5 a.s.).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny:

E. S., urodzona w dniu (...), na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 5 października 2012 roku uzyskała prawo do emerytury (tom II,k.37 ar.)

Wniosek o przyznanie emerytury złożyła w dniu 7 sierpnia 2012 roku.

W powyższej decyzji organ rentowy stwierdził, że obliczenie wysokości emerytury nastąpiło zgodnie z przepisem art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wobec osiągnięcia przez odwołującą wieku uprawniającego do emerytury w roku 2012, wysokość emerytury od dnia 1 sierpnia 2012 roku wynosi: 35 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej – 1.592,48 złotych oraz 65 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej- 2.076,37 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy oraz na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych ubezpieczonej. Autentyczność zgromadzonych dokumentów, przywołanych powyżej, ich zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie była kwestionowana przez żadną ze stron, dlatego Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowi wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie zważył, co następuje:

Odwołanie E. S. od decyzji organu rentowego z dnia 5 października 2012 roku jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia na jakich zasadach winno być przeliczone świadczenie emerytalne odwołującej.

Zgodnie z przepisem art. 183 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227) emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej, urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, oraz która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2012, wynosi:

1) 35 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53

oraz

2) 65 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Przepis art. 46 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych regulował zasady ustalania wysokości emerytury wobec osób urodzonych po 31 grudnia 1948 roku, a przed 1 stycznia 1969 roku, które wszystkie wymagane warunki (wiek i okres ubezpieczenia) spełniły do dnia 31 grudnia 2008 roku. Przepis art. 46 ustawy nie nakładał na ubezpieczonych obowiązku składania wniosku o wcześniejszą emeryturę. Osoby te, chcąc uzyskać prawo do świadczenia na starych zasadach, mogły złożyć wniosek o prawo do świadczenia także po 31 grudnia 2008 roku, jednak nie później niż przed ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego wynoszącego 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn. Zgłoszenie wniosku o emeryturę po raz pierwszy dopiero po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego powoduje konieczność obliczenia świadczenia z zastosowaniem tzw. reguł mieszanych z art. 183. Tzw. emerytura mieszana z art. 183 dotyczy osób, które osiągną wiek emerytalny w latach 2009-2013, a jej obliczenie następuje w części na podstawie art. 53, a w części na podstawie art. 26 ustawy, o ile osoby te nie przystąpią do OFE (tak też: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 9 sierpnia 2012 roku, III AUa 699/12).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, uznać należy, że ze względu na fakt, iż odwołująca wniosek o emeryturę złożyła dopiero w dniu 7 sierpnia 2012 roku, a powszechny wiek emerytalny osiągnęła w dniu

19 kwietnia 2012 roku, organ rentowy prawidłowo obliczył wysokość jej emerytury w części wynoszącej 35 % na podstawie art. 53, oraz w części wynoszącej 65 % na podstawie art. 26.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.